

P. Brash

PSB / DSP
Received / Recd
OCT 4 1989

КАНАДА

виходить кожного
тижня у вівторок.

Річна передплата в Канаді \$1.00
За границею \$1.50

Видає

РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА в КАНАДІ
Адрес: „КАНАДА”

261 Fort Str. Winnipeg, Man.

КАНАДА

CANADA

ЧАСОПІСЬ ПРОСВІТНА, ЕКОНОМІЧНА і ПОЛІТИЧНА.

РНК I. Вінніпег, Ман. Вівторок 4 Листопада 1913.

Число порядочне 10.

Winnipeg, Man. Tuesday November 4-th 1913. Число 10

CANADA

Ruthenian Weekly
Published every Tues-

day by

RUTHENIAN PUBLISHING CO. LTD.
of CANADA

The best medium for advertise-
ments.

Subscription Per Year \$1.00
Address: „CANADA”
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

НОВИНКИ.

На Балкані все ще ки- пить.

В Греції наступила в посліднім тижні нова мобілізація. Ся мобілізація обіймає майже цілу грецьку армію. Всіх рядових жовнірів, а навіть і резервістів, яких по скінечну другої балканської війни, розпущені домів, покликано назад в ряди. Причиною мобілізації є грізна поета в Туреччині, яка жадає, що би острови на егейськім морі дістали автономію та поєднані під протекторатом Туреччини, — під час коли Греція уважає майже всі згадані острови за виключенням її власності.

Грецький генерал Онгліє, який перебуває симетрією за межами, в місті Віаріц, дістав телеграфічне повідомлене, щоби сейчас повернутися до Греції та обнів пропіл над грецькою армією в Яніні.

Сам грецький король, в разом з репортерами заявив, що положене Греції, єдине грізне, та що правдоподібно Греція буде змушена провадити трету війну з Туреччиною, которая при помочі Болгарії хоче відобрести від неї її добичі. На випадок війни Греція мусить числити тільки на своїх власні сили, бо Сербія є занята тепер повстанням в Албанії і не зможе дати її ніякої помочі.

В цілій Туреччині робяться горячкові приготовання до війни, а турецький ряд хоче зірвати переговори з Грецією, аж доки не отримає відповідь від Греції.

ІНТЕРВЕНЦІЯ СП. ДЕРЖАВ В МЕКСИКУ.

115 000 жовнірів готових до вімаршу.

Після насильних та невправних виборів в Мексиці, під час яких Гуерта, уживаючи насильства, казав на себе голосувати, і вибрати себе президентом, — на ломагане європейських держав, згодився відмінити уряд Сп. Держав на інтервенцію в Мексиці. На розказ секретаря війни заряджено приготоване до воєнної експедиції 115 000 жовнірів стоять вже готових до вімаршу і тільки чекають розпорядження президента Вільсона.

Що говорить Порфірій Діяз про інтервенцію.

Бувши президент Мексики, генерал Порфірій Діяз який перебуває саме тепер в Парижі, запитаний що думав про темерінну ситуацію в наслідок інтервенції Сп. Держав відповів так: „Нехай ніхто не забуває, що Мексіко є великою і сильною країною, і як з такою всі повинні чи-слити ся“. А даліше зазав так: „Я не хочу повернати до своєї вітчизни, повернути однік тоді, як я нимо вігчину нападуть чужинці, і я певний, що в случаю такого нападу, весь мексиканський народ, покинувши свої темерінні спори, зединиться і спільно, злученими силами постарається відбити всі напади і прогнати наїздників.

Если справді так станеться, як отє проглесив довголітній мексиканський президент, Порфірій Діяз, то справа мексиканська стане ся твердим до розкішения оріхом для Сп. Держав, на якім можуть поломити зуби, які легковажать собі цілу ситуацію, та думають що легким коштом удається заволодіти Мексиком.

Упав з висоти 400 фітів.

Віктор Штифлер, німецький авіатор і його механік уратувались майже чудом від смерті, падаючи з висоти 400 фітів на землю. Коли вони оба перелітали над містом Верайлес у Франції зіпсувалась машинерія в їх аероплані і вони з великою швидкістю почали спадати на землю і тільки завдяки крилам літака сила упадку зменшила ся, через що оба летуни зійшли живими з сеї при-

годи, відніши тільки досить поважні ушкодження тіла.

Продав свою жінку.

З Парижа доносять про цікавий а рівночасно тригічний випадок, який лутився недалеко містечка Маубоге у Франції. Фармер Марче, який мешкав недалеко сего містечка, продав перед трома роками свою 35-літню жінку якомусь Граветові за 200 франків. — В суботу 1-го листопада, в трилітну річницю сїї продажі зійшлиесь всі троє на забаву до одної гостинини в Маубоге. Підхмелівшись, почали між собою сварку, а далі бійку, в часі якої Гравет витягнув револьвер і вистріливши, положив Марче-го труном на місци. Гравета і куплену ним за 200 франків

зійшли землю. Для пояснення треба сказати, що у Жидівських старовірів є пересуд, що коли мертві під час похорону стірнуть давони, то він не спочине супокійно. Власті почали слідство проти Жидів.

Судний день в Холоєві.

Дня 10. м. м. о год, 6:30 вечором зібралися Жиди з Холоєва і сусідніх сіл на молитву в божниці. До відділу, де молилися Жидівки, вбігла мала 9-літня дівчинка Ціпра Секлэр з криком: „Рифки брент“ (сі слово відноситься до Рифки Широдер, у якої займилися в пічі дрова). З сїї причини повстав в божниці великий переляк, бо Жидівки думали, що горить божница. Всі кинулися лавою до входової клітки і коли передня похованула ся і виала на неосвітлених сходах, зачали падати всі одні на другу і в одну мить виросла в сходовій клітці гора повалених женщин. Зібрали в долішніх кімнатах музини думали, що горить в віддлії женщин. Тому кинулися всі на ратунок своїх жінок і знов тратували повалених на сходовій клітці.

Ак команданти жандармерії Шмельнер і Ваньджаля привернули з трулом спокій. Потім стали витягати повалених і показали, що 16 жінок є неживих, між ними одна послугачка християнки. Є також богато ранених.

Улична жебранина.

Польські-товариства найшли ся сего року вскорутнім положеню фінансовим. Немає сойму і урвали ся краєві запомоги. Справді і руські товариства діставали деякі запомоги від сойму, але ледви яку 30-ту частину того, що діставали польські товариства.

Руські товариства приневолені дороблятися грошей своїми силами а польські спускали ся на дурничку: Коли ж тепер не стало краєвих запомог, руські товариства майже зовсім не відчули, а польські пустили ся на уличну жебранину. Можна ще простили если зирає ся на

улицях на яку добродійну ціль але, щоби такі товариства як "Соколи" зирали датки на улицях, се вже зовсім ім не лицює.

ПОЗІР ПОДАТКОВЦІ ПЯТОЇ ВАРДИ.

В п'ятницю, дня 7-го с.м. відбудеться загальний мітинг в справі поставлені кандидатів до міських управ в п'ятій варді.

Вибори за плечима! Справа важка. Обов'язком отже кожного є явитися! Мітинг відбудеться в Магнус Гал 08 год. вечер.

Виборчий Комітет.

Великий пожар. В місточку Стром, Алта, вибух в суботу рано великий пожар, який в короткім дуже часі обняв п'ять будинків і спричинив шкоди на 60.000 доларів. Пожар ширився дуже скоро і місцева пожарна дружина не могучи дати собі ради, телеграфувала о пожарі до містечка Кемрозвілкі спеціальним треном насилі на поміч ще в час пожару. Пожарники і спільними силами угасили шалючий вогонь.

Генерал Бут в Нью Йорку.

Генерал Б. Бут, який по смерті свого батька зістав головою Салвейшем Армі прибув в п'ятницю до Нью Йорку. З Нью Йорку приїде він до Вінніпегу, а віден до Торонто і знов до Сполучених Держав. В своїй поїздці буде він звідкувати всі відділи згаданої секти, та буде уряджувати публічні лекції.

Оголошене.

Важна справа. Прошу всіх Родимців, котрі походять з Тлустого, Рожанівки, Анелівки, Свидови, Антонівки, Лисовець, Солоного, Мухавки, Вурвулинць, Головчинець і других сіл повіту Заліщицького в Галичині, щоби зголосились до мене листовно і подали свій адрес і заняте.

На всі листи відпишу коро і післам причину, для якої потрібно мені про згадане повісше знати. З пов.

Григорій Бодnar
З Тлустого.

Прошу писати на адрес: H. Bodnar
c/o Alloway & Champion,
667 Main str.
Winnipeg Man.

ШІФКАРТИ ДО КРАЮ!

КРАЯНИ:

Як ідете до краю сїї осени, незабудьте прйті до нас по шіфкарту. У нас можна купити шіфкарту до краю на всі Лінії і також можна іхати через Канаду або Нью Йорк.

Ми продаемо шіфкарти по слідуючих цінах, які є найтаніші можливі.

Шіфкарта з Вінніпегу до Кракова коштує

\$70.60

„ Львова „ 73.00

„ Черновець „ 74.50

„ Тарнополя „ 73.85

Як маєте гроши і хочете тут змінити, то ми вам змінiamo і беремо лише два центи від долара змінного; се є знижена ціна для тих людей, що у нас беруть шіфкарти.

Наша спілка вже провадить інтерес 34 роки і тепер зісталася інкорпорована, так що є одна з найбезпечніших офісів в Канаді.

Наш офіс отворений від 9 рано до 9 вечором що дня.

ALLOWAY & CHAMPION, LTD.

667 Main Street Winnipeg, Man.

C. GENIK, Управитель загр. відділу.

PSB / DSP
Received / Recd
OCT 4 1989

PSB / DSP
Received / Recd
OCT 4 1989

ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

ПОДЯКА „РІДНОЇ ШКОЛІ“ ЗАМОРСЬКІЙ РІДНІ.

В шкільному 1911-1912 році вийшов до Віс., Дороги Земляки, наш Делегат п. Семен Демидчук з нашого припурочення. При нагоді від на яких промовляв наш Делегат дама Відоказа любови до рідного краю тим, що склали на фонд „Рідної Школи“ в Галичині свої тяжко запрацьовані долари і центи. Си Ванна жертва прийшла як раз в пору найкритичнішого матеріального стану українського народу в Галичині і мі отверто признаємо, що лише Ви, Дорогі Земляки, уратували в минувшім році наші приватні школи.

Не маючи спромоги сей час по-новоріті п. Демидчука переглянути всі його записки й рахунки і вислухати його точного звіту, зробили ми се щойно тендер по школних вакаціях. Порівнявши його записи з нашими рахунками книгами, оказалось, що жертви в Америці зложено і приєднано разом на суму 15087-67 дол. з того 5686,80 в Канаді, а 9,400-87 в Сполучених Державах, вчислюючи в тій підлогу Р. Н. Союза (Старого). Степенний декларованих пн. Рудиком і Крайківським тут не відмінено. На дорогу п. Демидчука, видано з узбіраних гранич 760 дол. — Частого отже гроша на „Рідну Школу“ зібрано 14327-67 дол.

Подаючи отесі рахунку до прилюдної відомості наших Земляків за океаном складаємо отесім рівночасно — не лише від себе але також в імені тих соток Українських дітей, які побирали науку в ріжких школах — найглуше і найсердечнішу подяку.

Коли на ставовища взаємної помочі в потребі стають всі Українці, без згаду на кордоні й океані, що їх розділяють, тоді сильними силами зможе ми здійснити наш ідеал:

ВІЗВОЛЕНЕ ВІТЧИНІ.

Ся спільна ідея нехай присвічує нам і Вам Дорогі Земляки, в нашій спільній праці.

У Львові дни 10 жов. 1913.

Слідують цілесцені комітету „Рідної Школи“ у Львові.

В повізшій подаці — справозданню комітету „Рідної Школи“ в Галичині находимо ось які слова: „...Ми отверто призначаємо, що лише Ви, Дорогі земляки, уратували в минувшім році наші приватні школи“. — Се сталося в минувшім році — а що буде сего року? Комітет „Рідної Школи“, щоби не навиркнутися не згадуєнич що з „Рідною Школою“ буде в сім році, — він не піне, що зі взгляду на елементарні нещастя які потерпіли наші брати в тім, що має користати

старім краю, сего року, приватні наші школи находитяться в ще більшій потребі, як року минувшого. І хотій комітет „Рідної Школи“ не говорить вич про ю потребу і небезпеку, яка грозить нашим приватним школам в браку фондові, американські і канадські Украниці повинні самі і в сім році прийти в допоміг своїм заморським братам, повинні вислати свої ленти на підтримане приватних школ, в яких виховують ся руські діти, а тим самим спонсувати свій народний обов'язок.

Сербія боїться Австрії.

На ультіматум, яке Австрія вислали Сербії, жаючи усунення сербських військ з границь Альбанії та занехання против неї всяких воєнних кроків. Сербія згодила ся зважати учинити жданю Австрії.

Згідно з свою заявкою, вицефаль вже Сербія всіїї війська, які загналися в глубину Альбанії, усугубуючи тим самим на якийсь час небезпеку нової війни.

Сю уступку для Австрії учинила Сербія на виразне ждане Росії, яка, як відно, не має тепер охоти затягати ся і ставати причиною заверху в Європі, бо є занагажовані саме тепер на далекім вісході, іменно в Монголії, де буде мусіти в короткім часі змірити ся з Хінами, а правдою із Японією.

Чому Австрія обороняє Альбанію.

Декому може бути дивно виглядає, що пр. одна держава втрачеє ся в справі другої, бороняє її та не допускає до того, щоби якася друга захланна сусідка крипала її. Чи може робляти вони ся з прихильності, аби не дати догучній народі або державу скривити? Воно на перший погляд, так виглядає, та в дійсності в такім оборонюванні грає роль свій власний інтерес та вироблювані собі вільну...

Чому пр. Австрія обороняє перед Сербією Альбанію, і в обороні сея поспілної, готова навіть з Сербією провадити війну? Австрію з Альбанією не вяже ані ніяке „кумівство“, ані „побратьство“ і що ж отже за причина, що Австрія так розчанає ся за нею?

Альбанія, се дуже богатий край, і се богаство є власне причиною прихильності з одної а сварок з другої сторони. В Альбанії находитяться величезні поклади вугілля, заліза та всяких інших мінералів, однак темне і бідне населене Альбанії не уміє і не може використовувати для себе сих природних богаств, а через те сусіди стараються ся єї богаства використати для себе і сварятися між собою, хто власне має бути на елементарні нещастя які потерпіли наші брати в тім, що має користати

такими сусідами Альбанії є саме Австрія і Сербія. Одна і друга хотять здобути єї право робити бізнес в Альбанії, а через те, навіть кождої хвили готові „почубитися“ хватити за оружета наполеонівські сили єї право собі здобути.

В недавній сварці, Сербія, як слабіша, не важилась сима ставити чоловіка Австрії, отже уступила та полішила її право користувати ся торговлею та багатствами Альбанії, а гим самим і збогачувати саму себе.

ДЕРЖАВНІ ДОВГИ в АВСТРІЇ.

Коли говорить ся про державні довги, то треба знати, що то є міліард. Се в число яких в інших служаючих зважано не рахують. Але державні довги Австрії скоро не можна буде й числовити.

Один міліард, се 1000 міліонів.

Один міліон, се 1000 разів 1000 корон.

Один міліард стаком робом 1000 разів по 1000 разів по 1000 корон.

Австрія має тепер понад 9 міліардів державних довгів або 9139 міліонів.

В послідніх чотирох роках державні довги зросли о 910 міліонів, отже майже о 1 міліард.

А міністер фінансів душе вже знов про те, як він знов може позичити. Модель мілітаризму голодний, його не можна наситити.

Міністер війни без огляду на згоду парламенту витрачує силу гропії. В послідніх часах витрачені вже знов 600 міліонів на воєнні зброяння.

Але сюго ще не зосить. Ми потребуємо вже знов нових воєнних кораблів. Кораблі „Монарх“, „Відень“ і „Будапешт“, котрі коштували 30 міліонів, хоче передати управа моринарки на старе залізо.

А замість того будуть збудовані чотири нові боеvnі кораблі небувалих розмірів, так звані „ібердревновти“, кождий з них коштувати ме 70 міліонів.

Військова управа хоче домагати ся 300 міліонів кор. на нові воєнні кораблі.

Міністер фінансів буде примушений знов позичити один міліард, коли він хоче лише на половину задовольнити Модель.

Він помнить з фінансового капіталу. А великі банки жідівські і християнські позичають міністро-ви гропії, вони „дозволяють“, щоб у них були зроблені державні довги, бо вони знають, що гропії повернуться з процентами. Фінансовий капітал діється що дня від народів Австрії міліон кор. як проценти і амортизацію.

Але дурний народ не повинен сего помічати. Сі проценти оплачують ся з посередниками податків. При кождім кавалку ізкі, за кожду шклянку кави

або пива платять завіді ді податки і дають гропії на розвиток мілітаризму.

І урядові партії стараються ся завіді закрутити можливо кріпце шрубу посередників податків. Після того, як вони побільшили ціну келішка горівки о 2 сотики, вони хочуть оплаткувати і сірники. Кожде пуделко мусить бути о 2 сотики дороже; пакет з 10 пуделками, який тепер коштує 12—14 сотиків, коштувати ме 32—34 сотиків цієї того, як урядовий законопроект буде ухвалений.

Так витягнуть гропії на мілітаризму. Міністер тягне гропії з фінансового капіталу а народ мусить давати гропії в процентах і амортизацію державних позичок через безконечні податки. І всі єї гропії прямують нарешті в ненасилту нашу молота мілітаризму.

Сеї зими було витрачено один міліард на наявнічні потреби мілітаризму окрім половини міліарда на „зичайні витрати“ мілітаризму.

А знаєте ви, що се значить для бідної Австрії? Цілий дохід обовязкових платити особистий податок виносить річно лише 5 міліардів. Се ціла та квота, котру дієстає цілий народ для задоволення своїх найнеобхідніших потреб істновання. П'ята частина сих всіх доходів мусить бути витрачена, коли держава хоче оплатити горівкою свої нові витрати на мілітаризму.

Перед народом ховають правду, але вона виявить ся на сьвіт, що видуниця гропії на мілітаризму може скінчити ся лише страшим державним банкротством.

Безпечностю життя на Американських залізницях.

Перед роз'ємною комісією, яка недавно мала по-різному спір між зарядами 42 східних залізниць і Союзом залізничної служби, виказав делегат залізничної служби що 7 годин тратить на американських залізницях жите оден чоловік з залізничного персоналу, а що 9 мінут один зістася тілесно ушкоджений. Ко-

ли а чотири залізниць заки- нув нечівність східних залізничних делегат залізничної служби відчитав звіт міжстечової торговельної компанії який ізучить: „Рух на американських залізницях веде ся без якого загляднення безпечностю житя і здоров'я залізничної служби, а завдяки залізничним урядам оплачує залізничний персонал своїм житем і здоровлем.“

ПЕРЕЧИТАЙТЕ УВАЖНО

У Львові виходить нова

українська газета, з численними образами, п. в.:

„Добра Новина“

народна часопись, посвята

чена ширеню просвітіт і

науки та суспільним і гос-

подарським справам ДОБ-

РА НОВИНА“ призначена

для широких народних мас.

Подана в найприступнішій

формі статті просвітіт, по-

пулярно-наукові, суспільні

і господарські, виставки з бі-

жучого політичного житя,

важливіші подїї з цілого

світу, письма з краю і Аме-

рики, поради і поучення,

образки, повістки, оповіда-

ння, вірші, сміхованки,

загадки і т. д. ДОБРА НО-

ВИНА“ виходить поки що

що два тижні, а після бу-

де виходить кожного тижні.

„ДОБРА НОВИНА“

коштує на цілий рік: в Аме-

риці і в Канаді 1 долар і

50 центів. Кожний „перед-

платник“ „ДОБРОЇ НОВИ-

НИ“ достає крім газети 4

книжки на рік (в тім кален-

дар). „ДОБРУ НОВИНУ“

новинні замовити собі всі

товариства, кожда читаль-

ни відомий, хто тільки

вміє читати. Число на ока-

КАНАДА

часопис проєвітна, економічна і політична
виходить кожного тижня
у вівторок.

Видавці:
Руська Видавнича Спілка
в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодиноке число 5 n.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА”
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd
of CANADA
John Sluzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business
matters address
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.**РОЗВАЖМО ДОБРЕ.**

Може за місяць, може за два-три, або за пів року відбудуться вибори в провінціональні вибори в Манітобі. Вислід таких виборів покаже в чиєх руках має постати на дальших чотирьох роках управа нашої провінції. Від цього, як сі вибори випадуть, значиться ся, хто буде зараджувати слідуючими чотирьох роках сею провінцією залежить наша будущість. Ми Русини, мешканці і горожани тутешні, повинні обдумати і обрахувати наперед, вже тепер, котрій з убігаючих сі озласти партії маємо помочи і постаратися о вибір сі кандидатів. Ми вже тепер повинні обчислити „за“ і „против“, добре і лихі сторони обох партій, як зі взгляду на цілу провінцію, так і зі взгляду на відношення ся обох сіх партій до нас та наших домагань. Після цього обчислення, всяких можливих наших домагань, ми повинні стати по стороні і попирати ту партію, управа котрої окає ся користнішою для краю, та під котрої управою руське населене може числигти на прихильність до сеє га своїх домагань.

• • •
Безпартійність, ми радше наземо се безцільності, яку до тепер пропонував „У. Голос“, лаючи всі тутешні партії та віттяючи наших людей від участі в політичному життю, а тим самим кидуючи їх на підлогу всіх політичним „махерам“ та роблячи з них добрих грунт для непекуства і корупції, — не може і не съмісмати місяця тепер, при надходячих виборах. При слідуючих виборах, побіч інших передових справ, буде рішитися правдоподібно, питання шкільне, яке с питанем життя або смерти нашого на-

поселеня та його покоління і навіть сам „безпартійний“ „У. Голос“ повинен і мусить стати партійним та промовити отверто, по якій стороні він стоїть, себто, чи хоче, щоби Русини в Манітобі мали право користувати ся так, як до тепер свою мовою, школами, чи може противно: нехай ся все пропадає. „У. Голос“ повинен сю справу разом з нами розбирати вже тепер та сказати людям, як мають застосувати ся, та що мають робити, бо се є обов'язком народної газети, якою себе „У. Голос“ зове. Пізніше може бути запізно, ток сю справу треба розбирати сейчас, та широ і отверто, без сорому і фальшу представити людям ясно, що мають робити, як застосувати ся.

• • •
„Кан. Фармер“ не оглядається на чи і нікого, а навіть на те, що руськими черенками друкується, кричить заздалегідь, не розбираючи де добре, а де зло; де правда в де лож, що ліберальна партія є найлучша, та що Русини повинні тільки на ліберальніх кандидатів голосувати, не дивлячи ся на те, чи ліберали роблять нам на користь, чи на лицо. Правда, „Кан. Фармер“ нема що дивуватись бо він є ліберальною газетою, а навіть власностю Англійців-лібералів, отже Русини не мають там найменшого голосу — а знова редактор його мусить писати те, що Англійці-ліберали йому скажуть. Тому отже, те, що пише „Кан. Фармер“ не має і не може мати вартисти для нас, і нації люді на писанину у „Фармері“ не повинні наїйтися звертати уваги, бо він буде писано тільки про те, що буде потрібно для лібералів-чужинців, а не про те, що буде потрібно для нас. Правда, коли редактором „Кан. Фармера“ був чоловік більше сівідомий національно, Українець, якому розходилося ся о наші парі, а не москальофіл, які, з іншою причиною москальофілі, ворогом самостійного розвитку нашого народу, — тоді б друга річ. Він ставався порозуміти наші стримліні і міг би „нараліживати“ час від часу заходи та прикази своїх босів, та не послутив би ся недіправдою, не робив би з дня очі, як ся робить редактор теперішній. Через се власне на писання та на-клики в „Кан. Фармері“ Русини не повинні, під сю, зельми важну і рішуча ся нас хвілю, звертати найменшої уваги.

• • •
В рішеню сего питання, яке становище повинні бути заняти при надходячих провінціональних виборах, менише уваги належить звертати на обіцянки, а розіжити треба теперішнє становище обох партій до нас та наших домагань; як вони відносяться ся до нас тепер. Про сі відносини обох партій до нашого на-

роду, ми можемо добре довідати ся, коли возьмемо пр. під розгляд пропозицію Альберту, в якій рядить партія ліберальна, та Манітобу, в якій рядить партія консервативна. В обох сих провінціях живе велике число Русинів, які з одним або другим рядом мають до діла, та на своїх плечах відчувають ворожу або прихильну управу одніх або других... І так: теперішнє правління та заряджені обох сих урядів взагалі, нас представляє ся слідуючо:

В Альберті, ліберали злучились з москальофілами, щоби паралізувати роботу, та не допустити до впливу Русинів-Українців; в Альберті ліберали повинили зі школа наших учительів, замикають руські школи, видалюють руських дітей, не хотять позволити і дати нагоди учнитися нашим дітям рідної мови і т. д. т. д.

Противно діє ся в Манітобі, де ряд спочиває в руках партії консервативної. І так: в Манітобі вільно до тепер учити в публичних школах наших дітей рідної мови, около 40 руських учителів занимають свої посади по наших колоніях та виховують наших дітей; в руськім семінарі в Брендоні має посаду руський професор, який викладає будучим учителям руську історію і літературу; сам міністер просвітви в Манітобі вискинув відповідно до усіх нашими школами, телефонами, дорогами і т. і. т. д.

В будущих числах „Канади“ подамо, о скільких котрі зі згаданих партій більше про добре і розкіш краю, котрой управа представляє ся користнішою для цілого Канади, а поки що руські поселенці взялиши на увагу згадані висні факти, нехай рішать ся, з котрою партією належить постулати, та котру належало бытати на сего кандидата свої голоси.

Кандидатом повинно ся ставити чоловіка статочно-го, чесного та такого, щоби розумів і умів проводити повірений йому обов'язок та щоби зумів постояти за справами громади.

Памятайте, що вибори відбудуться в пер-

ший понеділок місяця грудня!!!

Всюди по руських колоніях повинен вийти троєсіом свій руський чоловік!

З пов.

П. Гігейчук.

• Без голови. “

Редактор „Кан. Фармера“ так навік до вилицування „маловажних“ річей, які вказували-б та представили-б йому і читачам його безглазду писанину, — що йдуши до редакції писати що небудь до своєї газети, лише дома навіть таку „маловажну“ річ як голова. — Бо її справді лише чоловік „без голови“ потрібить в часописі писати такі дурніці, як ся робить

Дістаньте безоплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Бесплатні Гомстеди, що складають ся з 160 акрів, розташовані в сільській місцевості. У рядом із багато Русинів розташовані фармерство на сій землі і генер стоять на добрій становищі.

Манітоба є славною через свою богату землю, котра родить найкрасивіші пшениці в сільській місцевості. У другому збіжжі — овес, якій ін. п. — і найкрасивіші огородини в сільській місцевості.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабила поселенців, а будучи найдавнішою заселеною она дає нагороду до успіху своїми школами, телефонами, дорогами і т. і. т. д.

Кожий фармер, що займає ся міністрами господарством і плекає худобу, безроги, вівці і коні, або огородину молочарські продукти, має найбільший ринок в Західній Канаді. Все це фармер предулює зараз закуповувати і завсідти до добреї ціні місцевими купцями.

Напишіть ще нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО якщо ви напишите до:

Department of Agriculture Winnipeg, Manitoba, Canada.

учителіями і дітьми руських фармарів. В котрій колонії є більшість наших фармарів, там повинні вони бажуємо вибирати своїх людей. Вперед нехай обрадять ся між собою кого було-б найліпше і найвідповідніше поставити як кандидата, — а в день виборів, завчасу, однодумно і згідно явитися у виборім льоакалю і віддати на сего кандидата свої голоси.

Кандидатом повинно ся ставити чоловіка статочно-го, чесного та такого, щоби розумів і умів проводити повірений йому обов'язок та щоби зумів постояти за справами громади.

Памятайте, що вибори відбудуться в пер-

ший понеділок місяця грудня!!!

Всюди по руських колоніях повинен вийти троєсіом свій руський чоловік!

З пов.

П. Гігейчук.

• Без голови. “

Редактор „Кан. Фармера“ так навік до вилицування „маловажних“ річей, які вказували-б та представили-б йому і читачам його безглазду писанину, — що йдуши до редакції писати що небудь до своєї газети, лише дома навіть таку „маловажну“ річ як голова. — Бо її справді лише чоловік „без голови“ потрібить в часописі писати такі дурніці, як ся робить

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ШКОЛА

откривається з днем 1-го листопада, де можна побрати науку гри на скрипці, фортепіані, мандоліні, гітарі, чельє, контрабасі і др. після дуже легкої методи і під проводом відповідних наукових сил. — Тим, що мешкають поза містом Вінниця, а хтось б таксамо учитися музики, висилаемо всієї інформації і лекції музики писемно, через пошту.

Eugen Mironko,
267½ Selkirk Ave. Winnipeg,
або зголосувати ся особисто в адм.

Канаді.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Ruthenian Publ. Co. Ltd.

261 FORT Str. Winnipeg, Canada.

Прошу висилку мені „Канади“ почашки від...

Імя.....

Адреса.....

Пошта.....

Приміщенням пошту і письмо

записати „CANADA“

261 FORT Str. Winnipeg, Canada.

П. КАРМАНСКИЙ.

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади”)

V. Лист.

Американська українська мова.

В Америці все американське. Американські дереви, американські бараболі, американські корови — ну і американські Русини. Мова сеї нової нації теж американська. О, се дуже гарна і цікава мова і я дуже пам'ятаю, що я вчався її вчителем. Але я тепер гордий, бо зображені си о одній культурній моєй, якої жалені мів земляк, що не був в Америці не уміє. Си мова, се національний наш приватний товар з Америки по приходах на рідину школу і попри аварії і пітілізм, яким учасники виступають нас наші „джеї“ по поверненні з Америки чи з її філії Канади. Тай треба знати, що си мова незважаючи гарна і вчена. Вистане лише кілька примірів аби читач о сім пересувачив ся. Ось я відчитаю лещівівівого записника (бо як сей детектив ходжу по вулицях і все собі записую), а читач сам осудить. Пропуск слухати:

„Мері, іди до стору, купи баксю мечів і батю бреді“....

Що ви настригли сих мечів? Не бійтесь; ось я вам переведу се на хрещену мову, а побачите, що ви відчуєте страх безосновний. Отже: „Марусю, іди до скелену, купи пачку сірників і фляпку горівки“. — А побачите, що нічо страшного. Який же з вас неук...

„Гарі, кам ан до бару, лікнено вон малій бір енд дете ол Ґайт. Й не маю моні, але якось пофіксую“, (Гриньку, ходи до корчми, лікнено одво мале пиво і все буде в порядку. Й не маю грошей, але якось се буде).

А що не гарно? Вас се інтересує? Гаразд:

„Майк, тейк посткарту, купи в другеторі, онде на корнері, приліпі і кинь картку до бакси“. (Михасю, возьми переписну картку, купи марку в антиці (тут побачите, аж в антицах продають марки) онде на роаї, приліпі і кинь до скринки).

„Сей, Джан, вейт е момент, ай тев тобі щось тел; кен ю боров мене далер до завтра, бо ай тет ват, щоби, піти на вечеру?“ (Зачіпленій утікає, кричує: Но-сер, гуд бай!

Гелов! вейт е момент, кроть твою парило, ай геф ту тел ю... сей, не муфуй ся“ (ворог сховав ся за корнером вулиці).

Се вже мова рутенця, що має американське право горожанства. Що ви не поєднані? Таке ясне... „Слухай, Іване, підохни хвилину, я маю тобі щось сказати; можеш мені возвідти пів долара до завтра, бо я не маю з чим піти на вечеру? Ні пане будь здоров! Зажди хвилину, кроть твою парило, я маю тобі сказати... Чув! не рушай ся!“

А ось моя сих, що побачили сьвіт божий на американській землі.

„Меме, ай ул гов плей ут май дір тіче, он ді плей грауд бізайд скул. Ут шел плей діфт бол“. (Мамо, я хочу іти бавити ся з моєю коханою учителькою на площи коле школи. Будемо бавити ся в кананого міча).

Або як вам подобається мова української післянкої читанки, яку зладили спільними силами усі тутешні учени педагоги, а видало міністерство просвіти? Читайте:

„Дякую тобі дуже богато за ню“. (Манітоба, Руско-англійська читанка. Перша читанка. Видана в Лондоні. (На стр. 77).

Або: „Се е, де ми маємо наш город“. (Стр. 87). Або: „Ми йдемо зробити страхонуда. Потім піхахи будуть оставати геть“. (там же).

Або: „Що за занятій день се! Се е мій напрямування день“. (стр. 103).

А що не гарно? А такі ціківки:

„Двоє курят суть живі, двоє курят суть брунатні“. (стр. 51)?

Ану нехай так утне угнівський жидок!

Або ще інше:

„Мое гніздо є не порожнє тепер. Оно має чотири сині яйця в собі“. (стр. 43).

Хочете ще? Well...

„На дереві червонощийка (рід женевський) має своє гніздо“. Слідуєчі стрічки: „Настана може бачити червонощийка і его гніздо (рід мужеський). Ось вам гоукс-покус!....

Та буде вже сего добра. Бачите сами, що се не аби-яка мова бойків, але мова вчена і незвичайно виразна. Се українська мова будучності. Вже нині сею мовою говорить близько пів мільйона нація, сею мовою пише контракти 150 українських адвокатів і нотаріїв в Канаді і Стейтах, нею друкуються у 50 американських українських друкарнях всі українські часописи, сею мовою вписані найкращі лірні твори, які появili ся коли небудь під українським сонцем, опрещені: „Пісні про Канаду“, і великанська укra-

їнська Рамаяна, сею віршовані наша історія від Рурика аж до наїмилостів ішо ізбара Франц-Йосифа I, сею мовою учили ціла ім'я ганіх кавалеріївих учителів всю тему масу, сею мовою говорять навіть Французи. („Якій я гордий з того!“ — скажу словами старокрасного поета-боярина), таї будуть говорити і Англійці як тільки наші фармери нагодують стільки овець, що можна буде основати канадсько-українське товариство для збуду худоби.

Із огляду на се, що — як я сказав вище — се наша мова будучності, я почутись до патріотичного обов'язку сповістиши и.и. Дія Томашівського, дія Симовича, дія Стоцького і дія Білка (всі локтои), що замумали, як і читав, написати спільними силами нову вже постійну — граматику української мови, що істновані мови, якої вони ще не чули (хоч вони локтори) з зазивом, аби вислали в рівнені Тов. ім. Шевченка і львівського університету Верхратського, що виступивши сю мову будучності і на сювіні сестрів студій написав граматику нашої мови з узагальненім згаданим „особливості“, новотворів і неетії, боящиною така мова може поставити нас в ряди культурних народів, бо вона буде зрозуміла навіть Англійцям і сим що знають англійську мову.

А вже країна пора якось окресити нашу хлонську мову, бо через се відокремленість єї делікатні і украйнські уста проміняли єї на мову польську, російську, староруську і на ще там якесь-руську.

(Дальше буде).

ВІСТИ З КАНАДИ.

Гостина заст. міністра п. Флічера в нашім семінарі в Брендоні.

Дня 16 с. м. відвідав нашу школу п. Флічер, і

при сій нагоді був також в класі під час науки і мав до учеників довину промову, в якій старався за-

грити учеників до праці над своїм образованим в

цілі здобутя освіті до пізнішої просвітної праці серед свого народу.

Навизуочи промову до напасті на наших учите- лів ліберальної „Фрі Прес“

підчеркнув п. Флічер похвали, з якими висказував

ся п. Гейлс, прінціпал Нормального Курсу, пра- тешерінних наших участ-

ників курсу і висказавши своє вдоволене з сего

приводу, загрівав учеників до дальшої витревалої

праці. Департмент — казав він — працює і пома-

гає вам здобути знане, а

жадає від вас тільки щирої праці над своїм наро-

дом.

Під час сего виступу оден ученик

і подякував Департменту іменем товаришів за і

меноване українського у-

чителя до семінара, чим

дів Департмент доказ прі-

хильності до наших по-

потребі домагань. Після се-

го учень Стецишин про-

сив іменем товаришів, а

би Департмент постарався

також о відповідні підру-

чники до рідної історії і

літератури. П. Флічер за-

явив, що возьме се дома-

гніздо під розвагу.

Взагалі ся гостина за-

ступника Департменту

просвітіти в нашій школі

зробила на учеників дуже

міле вражене. Слови п.

Флічера були очевидним

доказом, що теперішнє ма-

нітобське правителство

трактує наші національні

потреби серіозно і при-

хильно.

К.

— Під час діловиняючих

вборів в Сент-Брюс, які

відбулися в четвер мину-

шого тижня зістав виб-

та згоріла на вуголь. З другою гайніт удається випрова- дити від коні на діві, доки ще пожар розгорівся. В обох стайніх находиться сіна та вівса і все се спало. Досить великий склад сіна та вівса і все се спало. Досить великий склад сіна та вівса. Отже відно з потищ зі-

даннях торінств та вислу-

гує, за добру волю своїх

членів, на лайку та ши-

кани зі сторони публіки.

Хто завівся може на ку-

пні „Фаїншвільського товариства“ у

добре місячних товариств,

що ліше з добром

хоча жертвують свій час

і енергію для добра за-

галіноге, — Га... то вехай

відбачає, та лінє нехай

не купує, чим час купи-

ти потім ганьбите. „Ше-

ся ти не уродив, щоби

всім „догодин“. С хіба і

межі святими, — со часом

гримить та градом бе, коли

ти не пиннички ге вико-

сив, але ти прсто се

звин на другий рік.

З тих всіх паністий та

лайок не виходиті він біль-

ше, ліні зависть сівих

другим.

Добродії „Ф“-ові по-

добав ся „Пеголік“, в

знов „М“-ові Вихованець,

ну що ж і трудно! Мені

звіс подобався і сіво і

друге, ба і третє

Пантелеймон Куліш.

Запорожський суд.

— Здасть ся? — каже, ідучи мимо, батько Пугач, — на якого біса здасть ся такий гріховник православному християнству? Буйте його, вражного сина! Шкода, що мені не можна більш брати за кий, а то я молотив би його поки-б увесь цебер горілки випив. Буйте, батьки, превражного сина!

Тоді діди випивали один за одним по коряку горілки, брали кій і давали Кирилу Турою по плечах. Сили в старих іх руках було ще доволі, що аж плечі хрумкоти. Інший давно-б уже звалився із ніг, а Кирило Тур видержав усі чотири кій, не скривившись; ще, як відійшли діди, і шуткував із своєм гостем.

Добре, каже, — парта у нас у Січовій лазні, нічого скізати! Після такої припарки не заболять уже ні плечі, ні поясниця.

— Що сказати твоїй пані-матці? питаеть ся ще раз Петро.

— А що ж її сказати? — відповідає Кирило Тур. — Скажі, що пропав козак ні за цапову дущу, от і все. А прикмету над моїм скарбом знає побратим. Одну частину віддаєши він старій яєньці та сестрі; другу відвезе у Кміт на Браество; там мене спокусив гріх; нехай же там молят ся й мою душу; а третю відвезе у Чорну Гору; нехай добрі юнаки куплять собі оловянного бобу та чорного пінома, щоб було чим помянуть на лицарських грецах Турову душу.

— Кріпнись, добре! — каже Богдан Чорногор, — більш ніхто не зніме на тебе руки. От незабудем ударяти у казани до обіду; тоді відпустять тебе та й будеш вільний козак.

Мусів Петро підождати до обіду, чи не потішить матері та сестри Кириловії звісткою. Ходячи по вічовому місці, постеріг він, що не один тільки Чорногорець обороняв Кирила Тура: багато братчуків зустрічаючись з другими, бралися за шаблю, мов вимовляли: „Ось тільки покван ся на горілку, то виціжу я е із тебе хужко!“ Як же вдарили в казани до обіду, тоді ціла купа Запорожців кинулася до Кирила Тура; відважалися від цого, обімали і поздорвляли по башні. (Баня — пірня, лазня.)

— Ну вас і к нечистій матері! — каже Кирило Тур. — Коли-б сам постояли коло стовпа, то відпала б охота обниматись.

А що дияволів сину! — каже підходячи батько Пугач, — смачні кій кошовій? Може тепер плечі болять так, як у того чорта, що возив ченця в Єрусалим? На, вражай сину, приложи отсі листя, так завтра моя рукою зніме. Бито й нас ле за що за молоду, так знаємо ліки від съого лиха.

Рядили братчукі Кирила Тура, а в Петра аж мороз пішов поза шкірою, як побачив він білу його сорочку, що сестра-жалібниця пила й мережила; уск в кробі; іще й донірникала до ран. Кирило Тур аж зуби заціпив, щоб не стогнати, як почали віддирати й від тіла. Батько Пугач сам приложив йому до синни якесь листя, помасливши чимсь лінком.

— Ну, — каже тепер ходи здоров, та не скачи в гречку, а то іронаден як собака!

Тоді братчукі з веселим гуком підняли діжки з мідом га горілкою, узяли стужку з колачами та й повели Кирила Тура до обіду.

Обіцали добрі молодці на траві, під дубами, усій куріні осібно, із своїм курінним отаманом. Діди обіцали в гетьманському куріні; тільки батько Пугач прійшов на гранецу до Кирила Тура, і то вже була велика честь усьому куріні. Кирило Тур уступив йому свєте гетьманське місце а сам сів коло його. Два кобири, висінівали про Нечая, про Морозенка, про Грабіноза, що здобули на всьому съвіті нескісаної бідували, та бідуючи серце собі гартували; і про стени, ельви; і вельзіввали і про Берестецький рік, як козаки і про Чорне море, і про неволю і категору турецьку, і про здобич та славу козацьку; усе поважним словом пересі товариством викладували, що козацька душа і зі трапезою росла угору.

Ноблагословив ото батько Пугач до трапези; уважався за съвітій хліб, усик виняв з кишені ложку (бо у Січовиків без ложки, та лульки, холті не годилось); як ось Кирило Тур, озирнувсь кругом і каже: — Ех, братчукі! Мені наморочи а-што кімні, а в вас мабуть, із-поду в голові клочка. Коли вже в съвіті видано, щоб виправодити гостя з кошина за тице-серде?

— Пале отамане! — кажуть — борони вас, Боже, від такої скниности! Про якого се ти-гостя глаголеш?

Коли ж ту саме іде Богдан Чорногорець із Петром:

— Ось мій гість! — каже Кирило Тур. — Се, коли хотите знати, син Павлоцького пона, Шарама, той самий, що, як стикнувся зі мною за Київом, то аж погле вівміхнулось.

Ряді були всі братчукі, побачивши Шрамового сина. Давно вже они чували про його лицарство. Інші, обімали його, як брата; другі потіснялис, щоб було йому місце.

— Сідай біля мене, синку! — Каже батько Пугач. — Ти добрий козак... Е, козаче! — Та в тебе, бачу нема ложки! Що то не нашого поят ягода! У вас, Городових усе не по-людські робить ся; їзять із срібних місок, а ложки при душі кат-ма. Зробіте йому, хлонці, хоч із бересту, або з коринки ложку, а то скаже батько-ви: „Там вражі Запорожці голodom мене заморили!“ I так уже старий неклом на нас диші.

На обід у Запорожців мало подавали мясива, а все тільки рибу. Добрі молодці ік чещі, мяса не любили. Посуда була усія деревляни, і чарки і коряки — усе з дерева. Трапезуючи добре тягнули братчукі горілку, мед, пиво, однак ніхто не винув; так то вже потягувались.

Більш від усіх пив на сей раз Кирило Тур: хотів мабуть, бідолаха, завдати собі хмелю, щоб не так сонні плечі, та й хміль не подолів його. Зробивши тільки же веселій, і як устало зза обіду та як почали братчукі танцювати підбандуру, він і собі пішов на присюди; качавъ колесом і вироблив такі викрутаси, що ніхто-б і не думав, що сего козака бито недавно киїми. Запорожці не навіщались з такої терпеливости.

Петро мій послал обід хотів іти до дому, так Кирило Тур придержав його та й каже: Пострівай, брате, і я поїду. Після такої башні не довго покрініша ся. Перед товариством сором кволітись, а дома заляжу до завтра.

От, погаявши ще трохи, звелів Кирило Тур осісти двоє коній, та й поїхав з коши, чениувши щось побратимом. Дорогою точив Кирило Тур усіякі баландраси, далі й каже: Приставай, брате в Запорожці! Якого чортага тратити тобі літа між тим навісноголовим Городом козацтвом?

— А що ти думаєш? — Каже Петро, — я вже ве раз про се міркував.

— От люблю козака! — Мовив Запорожець. Якого біса доживася ся ти тут в городах? Городи твої швидко вже до-гори ногами стануть...

Приїжджають до хати, а на зустріч ім вибігають мати і зеґра Кирилова. Як же го зрадили сердешні, то й сказати неможна! Одна за поводи коня, друга тягне Запорожця з сідла, а він тільки вівміхався ся.

— Бачте? — Каже, — я вам казав, що нічого журитись! Та вже, мабуть, вас так Бог создав, щоб усі киснути.

Хочуть його обнятись, а він руками їх відніхас: — Ні вже, — каже сього небуде! I так братчукі трохи не прогнали з куріні, що провоняється, кажуть, бабою. — А Петру шепче: — Тепер мені так до обнимання, як грішинку до горячої сковороди.

Хотів Петро зараз іти до дому, так Кирило запросив на чарку горілки; та й стара неня й сестра Кирилова, кланяючись просили, щоб хотіть заглянути у хату.

— Ну, пані-матко! — каже Кирило Тур, — давай же нам тепер такої горілки, щоб і сам диявол зайшов у голову! Та давай цілу боклагу; таким лицарям, як ми, фляшки й на одного мало.

Як же вишли з комори горілки, Кирило Тур замість щоб шанувати гостя, взяв баклагу, та й почав цмульти з неї, як воду. Мати боячилась, щоб він не перенівся, хотіла відніяти боклагу, а він: Геть, мамо, геть! Чоловік не скотина, більш відра не вине.

І почав знов цмульти, поки знімігшишись упав без пам'яті на землю. Усі стрекожились, а один Петро тільки зізнав, що скому за причину. Він поміг жінкам підняти Кирила Тура з землі і положити на перину; далі поправив і пішов.

(Конець.)

Господарські поради.

Як пізнати кілько літ корові.

Найщівніше можна пізнати по рогах, а імено по обручках (карбах на рогах), зовсім так, як пізнає ся вік дерев по слоях. Корови аж до третього року не мають на рогах ніяких загублень і карбів. Але вже в четвертім році робить ся з верха на розі загублені дівочки, котре можна і видіти і чути під пальцями. З кождим роком опіля аж до півтарного віку робить ся по одній такій обручці. Корови, котра має чотири такі обручки, має сім літ.

Тоті загублені дівочки ся пізнати під пальцями, хочби їх і не було видно. Торговельники старають

ся затерти вік корови в той спосіб, що обскробують роги склом а відтак вигладжують деревом але коли по таких рогах повести рукою, то не лиш чути загублення по них, але також можна пізнати і штучну політуру.

Щоби оружне ржало.

треба витирати і чистити його слідуючою мішаниною: взяти 4 частини вазеліни, 1 частину французької терпентини і 1 частину білої нафти. Так споряженою мішаниною треба вимасати всі частини рушниці чи якого іншого оружя, а опіля витирти чисто платком. Рівнож не треба ставляти оружя в місцях вогнищ.

Як консервувати яйці.

Щоби яйці охоронити перед зіснутем, треба їх за консервувати, значить ся зробити відпорними на снути. Понисше подаємо кілька вказацій, в яких спосіб найліпше можна зберегти яйці перед зіснутем:

1. До консервовані яєць найліпше уживати квасу саліцільового, який окаже ся знаменитим средством в сім приміненю. Робить ся се так: Бере ся 30 грамів квасу і додає ся до него трохи оковитки; опіля мішнає ся се все в літрі води. В сій мішанині оставляється яйці на одногодину а опіля витягає ся, висунає вкладає ся до скрині з січкою — В сій спосіб заховати, щоби заховувалася сунокійно під час днів.

2. Розпустити неганічене ванно в воді і додати трохи до нього крематорату. В сій розчин вложити съвіжі яйці так, щоби не виставали цілком на верх, а були покриті сею мішаниною.

3. Съвіжі яйці натирає ся соловиною, маслом або оливовою і ветромити в отруби. Отруби приціплюють ся до затовщені скаралупи яєць і хоронять їх перед зіснутем.

4. Вложити яйці в мілкеванно.

5. Французи смарують яйці воском, не даючи в той спосіб пристути від воздухови, який власне спричинює неуте яєць.

6. Можна посмарувати яйці олією і вложить в сухий пісок.

7. Добре є також посмарувати яйці маслом і еховати їх в добре замикаючі ся пушки, щоби іх не мішали від зіснуття.

8. Вложити яйці на ціліх два тижні у віянине молоко, а опіля заховати в дерев'яний посуд.

Крім повищеної згаданих є ще богато других способів, як консервувати яйця, однак ми їх не подаємо, бо вони вимагають вже уміlosti, а також не мало клопоту і коштів та практикують ся звичайно в великих складах або спеціальніх торговельників яєцями, тож і не придадуть ся нашим фармерам, які торгуєть яйцями лише на дуже малі склади.

Як усікоювати корови під час доення.

Нераз трафляє ся, що деякі корови під час доення заховують ся так неспокійно, що їх в ніякій спосіб не можна видіти. Корови або коняють звичайно заднimi ногами або кидаюти ся в бік — так, що хоч нераз і вдається ся відти дрібку молока, го решта все позістане в віменах, а і то, що видіти густо-часто через удар або ніг у руки відкидається на землю. Такі корови, хочби були і добрими на молоко, причиняють шкоду для властите-

ля. Річ природна, що гоєндар, не уміючи собі порадити, старає ся спрощати та корову, при чим нераз і богате тратить.

— Одна німецька гоєндарська часопис подає власне спосіб, який с собі звичайний і простий однак випробований вже в багатьох місцях, після якого можна дуже легко відзвічати корову від коняни, та прилучувати, щоби заховувалася сунокійно під час днів.

Способ сей полягає на тім що звізує ся корові задні ноги відповідним шнуром, який найліпше зробити з кінського волосся. Перед тим, як має ся дійти, треба уставити коров

